

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 2 af 11

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Stjórnarskrá 1889-1891

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Stjórsl. 1889.

met 44 000 manna 4, eta jafnmanga og Norðan- og Austan-ant:it met 27 000 manna. Því er ást. til at skilfta björvinu á þessum hátt, þínt þátt gert af lands-
hól: . Ódauv skuggi þess á þessu til at þess gert sér
björvi gert þess, þessu til. er í vana rithri sér
gert: gert.

„Einn þá skýrur þessu ósamjöfnunum þess, af
vit þessu nýju björvi, sem: vandanum ein, sem antsvita-
skipanin; þá vandan rithri þess, at Austur-
met 8 000: þessu, vanda björvinu sér og eiga at björva
þessu til e.d., met öðrum antum: þessu 8 000 þessu
þess þá sama rithri, ein og 16 000 þessu: Sutan- og
Austur-antinu, eta 16 000 at fröðuninni þessu.
At þessu ant. vil og einnig gert, í þessu álit: þessu þessu
vil á þessu, at antsvitinn björvi til e.d.; er þessu þessu er
at gert, vandan skil ávrat rithri, er at þessu gert vanti:
í þessu þessu þessu manna, at skil er sverf:ll af þessu-
viga þessu þessu, at: þessu. þessu þessu þessu vil:
þessu manna allra. At þessu miklu þessu: sem mér er
þessu gert, er: Sutan-antinu le þessu þessu; og eftir
nýju vanti-þessu-þessu þessu eiga þessu at björva: ant-
viti le þessu, allþessu vanti: Sutan-antinu
þessu, ávrat einum antmanni, sem eiga at björva

(sic!)

einn manni til aflangvar setu: Ed. í Vesturambli
 manni at líkindum verða 7 manni: umboðs: og: Norður-
 ambli 7 manni með ambli, og þegar mi Austurambli
 þar ambli sé, með svo sem 2 eða 3 mönnum úr
 sjálfstjórnunum, þá eru þá 3 eða 4 manni, sem
 máta þess. 2 e.d. manna. Viðist þetta fyrir komu-
 lag daki tryggilegt og nauðgætt geta stöð: st eins og þú
 sé. Sjági ambli at verða grundvöllur fyrir þess.
 verð: at bota vit og taka einhver. ötra þess. at þess með,
 næst get: gert þess. þess, en vill daki máta þess at
 mestan þess er á jafn lausum grundvelli sem þessum.
 vart: þessi þess. þess þá liggja þó þessum: þessum viris
 til at þessum úr þessum vandaðum spurningum um
 skiptum e.d., og þess þessum með öllum fyrir þess
 greita þessum at þess. rith. A 762-764.

Þ. A. Þ. spyr A. Þ. „má eg märke daki jón skort
 þessum, þó eg drökki daki skort ú hiskylt? og má
 eg þó vi daki taka upp at vit, ef þess á vel vit, ein þess at
 taka um leit upp fleiri?“

A. Th. þess þess at uppiast. skort, at með þessum væri
 skort þessum? „en þess er daki nema annar deildunum,
 vit þessum: skil eg at uppiastunum þessum deildunum þá
 þessum, eftir at þessum þessum blitvat til vit þessum.“

Stjór. 1889.

Annars kanna at þingingar A. Th. nokkurt samt, en
 vonandi hefur hann hafi beinir til. á veitum hin dæm á
 mesta þingi. A 765-766.

Þótt. J. A. Sjö og fél. feld met 7 atkv. gegn 4.
 Gá: J. A. Sjö, Amelj. Ö., E. Th. Górnarson, L. E. Sveinbj.
 Hsi. J. Ö., Anni Th., Fr. St., Gab. S., Gíll. Skarstein,
 Sigler. Arnason, Skúli Þoro.

Allar þingingar þótt. Fr. St. og Gab. S. eina
 samþ. met þessa atkv. og þvo. met á öðrum
 þótt. samþ. 7-4 atkv. og afg. H. Th. d. A. 766-767

þar greinir stjór. en hér vanda merktu voru þessi
 eftir 3. umv. í s. d. svo:

§ 20: A alþingi eiga saki 36 menn.

Alþingi skiftist: 2 deildir, efri og neðri deild.
 Í s. d. sitja 12 þess., en 14 í n. d. Tölu alþess. og tölu
 þess.: deildunum má breyta met. lögun.

þess. í n. d. um allir þess. Í s. d. sitja 4 þess., en
 jarlím i umboði konungs kvætur til þingráðu,
 og 8 þess. konung af antsváttunum, og sé hver þess
 heitetur: þess ant, sem hann er in þess. Ants-
 vátt suttur antsváttur þess 2, restur antsváttur 2 og vortur-

p881. und 72

og austerantrens 4, eta af þari ant: verður skift i
tvö ömt, þá bijs antsvát levors antrens 4.

I fyrsta sinn er alp. kemur saman eftir þessari
stjörv., kvætur konungur þá til þ menn, en antsvát
austerantrens 4, antsvát vesterantrens 1 og antsvát
nortur- og austerantrens 3, eta antsvát nortur-
antrens 2 og austerantrens 1. - þá er fyrst verður
aeth sat: einhevers þgkj.s. þm.s., bijs antsvát vester-
antrens menn i sat: 1, en hit mesta sinn antsvát
nortur- og austerantrens, eta, af þau verða stjörv,
antsvát austerantrens.

Þjöggerði til e.d. skal bendin mit 35 ára aldur.

§ 21. Alþen. i e.d. eiga sat: i deildinni afilaust, eta
þessat til þm. leggur niður þingmennskur. Verti
sat: þgkj.s. þm.s. aeth: e.d., kvætur jarðin i
unbot: konungs menn til þingsetu i hit anta sat:
(slov. þá bráta þingdara keis þunna i nortu gr. þar
á undan). Verti sat: þgkj. þm.s. ^{aeth} kvætur þat antsvát,
en þann hof: þar i, menn til þingsetu i hit
anta sat:.

Þessing alþen. i n.d. gildir verjel. fyrir 6 ára
tímabil. Stytta má tímabil þetta met lögun.

Þessi málkun alþen. i netri deild eta þari frá,

Stjórskv. 1889.

metan á björtima n. d. stendur, skal bjösa manni til
þingsetu þegar þat tíma bil, sem eftir er af björtim-
annum.

§ 22: Borsningarrétt til metri deildar alþingis
hafa: - - - (eins og: upphalf. frv.).

§ 23: Hjöggerður til n. d. alþ. er hver sá, sem hefur
borsningarrétt skv. þess, sem mi var sagt, af hanni:

1. eldi er þegar annars ríkis eða er: fjölskyttu þess.
2. hefur a. m. k. siturta 5 ár reit: löndum þeim:
nordurlöndum, sem liggja undir Danaveldi.

Dömsendur: landsþing dómnefnd mega eigi eiga setu á
alþingi, hvorhi: 2. ná n. deild. Ráttgjafarnir eru björ-
gerður eins til n. d.

Hjosa má þann manni, sem á heima utan björdanir,
eða hefur reit innan björdanir skemur er sitt ár.

Met lögun má veita þann borsningarrétt og bjöggerði
til alþ. s.

Háskómanari reglu um borsningarnar veita setta
: borsningarlögun. Met þeim takmörkunum, sem
takur um fram hvi at þannan, er hver sá metur
rétt kvettinn til e. d. alþingis, sem hefur borsning-
rétt og er bjöggerður til n. d.

Skv. 6 561-562.

Fro. kann aldrei k: l einnar umr. : n. d. en orðl. komu
og brtt. komur fram.

Sigurður Stefánsson lagði fram reiðstakt nál. og
brtt. - Sæmest mangan brtt. kann at mest fært
kann at sta fram kændarvalds og statferðingur, skifta
þar ekki máli hér. Þó eru brtt. kann við § 11 (um
kæstning alþingis) og § 19 (máttur) at þar kann
„landstjórn“ : stat „: umboð: konungs stefnir jarl“
og „Stovningar“. - Svá vill kann og setja lands-
dóm aftur : stat landsyfir dóms, og gefur : þessi
sambo. brtt. við § 9 og 19 (: stat „embættisbrót“ kann
„brót, sem landsdómur hefur dæmt þá fyrir“), svo og
at við § 48 kann ein um samsetning landsdóms
er skyldi vera hina sama og skv. upphall. þv. .
§ 48 og síu gamla, nema in er felt : „Súdi
kjöft: mi mestan á máli stendur : landsdómi, halda
þó e. d. menn set: sínu : dóm rínum“, og leiðir frá
brtt. af breytni skipan e. d. Eðles at breyta § 48 :
samr. við at landsdómur kann aftur. - Einn er
brtt. kann at in § 29 falli niður : þá þann hátt, sem
stj. k. l. er mæjja“. (við v. þingsetu umbr.) - Er § 34
k: l. vitnumina : stötu lögin.
þá eru brtt. kann á skipan e. d. Skyldur þar og.

Stjór. 1889.

er máli skipta þar um ortant svo, er brtt. 8. St.
 er feldur inn í þar:

§ 20: A Alþingi eiga sat: 36 menn.

Alþ. skift: st í 2 deildir, e. og n. deild. 3 e. d.

sitja 12 þem., er 24: n. d. Tölu alþem. og tölu þem.

: deildumunna má breyta með lögun.

þem.: n. d. er allir fjög. 3 e. d. sitja 4 þem., er

jarlun: um bot: þessum kvætur til þingsetu og

8 þem. þessum af antsváttumun. Antsvát setur antsvátt

nis þess þ, vestur antsváttis þ og norður- og austur antsváttis

4, sta af þess antsváttur skift í tvö önt, þá þess antsvátt

nót þess antsváttis þ.

§ 21 samkv. § 21: þess e. d. at öðru er ortant, (abr.

þess bráta þess gta á kvættumunna í næstu gr. þess í

undar) falli brtt.

§ 22 euga brtt.

§ 23: Gjöggenur til alþ. er þess sa, sem þess þess.

vött þess þess, sem þess þess, af þess:

1. e þess er þess þess vöttis sta í þess þess þess,

2. þess a. n. þ. sitursta 5 vöttis vöttis: þess þess þess

í næstu alþem., sem þess þess undir Þess völdi.

Gjöggenur til e. d. skal þess þess vöttis vöttis 35 ára

aldur.

Gljóra má þann munn, sem á heima utan bjóidennis,
 eta þefur verit innan bjóidennis, skemur en sitt ár.

Mét lögun má veita konum konungarvitt og bjógerði
 til alþ. s.

Nákvæmari veður um konunganna veita setta
 í konungarlögun.

Skv. 568-570

Í máli meiri hl. (Eiv. Þorinn, Jón Þósson N-M,
 Jón Þósson N-Þ., Páll Þv., Þorl. Þósson, Þorv. Þjórn
 regis:

„At þvi er sventur lövstingum á landsdómum
 sjáum vér sigi, at þat sé mein frágangssök, at
 landsgljfdómum einn dómur: þeim málium, er jarl-
 um eta n. d. alþingis bjó til á heður nótgjöfum.
 Landsgljfdómum ventur at dómur gíur máli, er
 þenna at hafa alveg einn mikla þjótungu, jafnvel í stjórn
 málium, enda er þat einnig á þvætt, at dómurinn í
 þessum dómur megi ekki eiga setu á alþingi.“

Þftur þvi, sem skiptum e. d. er skv. þv., má at vinn
 öðhart, at sé deild vart: mjög í haldsráin, en þvætt bjóid-
 endur til alþingis get: sigi hafa þeir áhrif á konungar
 þv. i. e. d., þá ventur þvætt heitungenur þv. i. þvætt
 og áttur þvætt um lítur tveir þvættungur þvætt

Stjórskv. 1889.

kosmír af miðrunum, sem hljóta að hafa traust
þjóðfélagsins." **B. 572.**

Sítar segir í máli. að þeir væru: ekki meitað, að í
fyr. e. d. sé "farið skemmt" en í fyr. n. d. áður,
m. a. um skipun e. d. -

Telja ekki umtalsmál að samþ. fyr. áb. en mi
sí af áb. af þingf. ma. eftir h. íl. að b. l. get: mátt
framt. Álitamál bevirjar b. l. skuli (mi framt) enda
væru: þátt nokkur að fara eftir undirtektum stj.
þeir ekki gætað, veirar á kvæðum, b. l. **B. 574.**

Þ. Þorsteinsson kemur fram með gámsan b. l. við v.
hinn ástla ^{framt.} komunnar veldi og með þess **B. 574-5.**
Þ. Thomsen b. l. við gr. um b. l. í stjórskv. "á
eftir ástunum: "Ná í fyr. um b. l. í stjórskv. samþ.
beirja þingdeildanna", þar: "og sí stj. þeir
veirandi". **B. 577**

3 lov. 6. 5 29 - 30.

3 lov. e. d. er gert rät fyrir antsvættum og er þá miðst
við lov. er þetta þing held: samþ. „lov. til l. um brt. nokkrar
á tölup. 4. maí 1872 um reitavættum á Íslandi o. fl. .

3 31 var sagt, at N-Heilavætt og B.-Heilav. á samt N-þingis,
af siglunum. þar ísken þess, skulu vera ant við af fyrir sig,
og nefnt Aurturavætt met seiðböku antsvætt: Einn skal
vera antsvættur: Norður- og Aurtur. öntunum.

3 2 3 hefur þessa þingvætt antsvætt á landi hér, skal, auk
antsvættum sem þessum, vera 1 fulltrúi í hverju siglun-
félagi: ant inn, nema Vestmannavættum, og jafn margir
vara fulltr. Fulltr. þessa skal siglunum. bjósa, skal hver fulltr.
og vara fulltr. borinn til b ása. Glos. þar þannig fram, at
hver siglunum. vættur, nema á landi er, þig fyrst atal fulltr.
: antsvætt: 3, og at þessum borinn. af þessum 1 vara fulltr.: same.
Ef h eta fl. hafa þessum jafnmörg atker. við borinn. vættur hlutker:
þessum hin 3 fyrstu ár eru litin, gangur inn antsvætt: eftir hlut-
ker: helur. hinna borinn fulltr., eta af tala þessum stæður á
stöku, þá meiri hl. á samt hlutker eigandi vara fulltr., og skal
þá bjósa atva: stæður. At 3 ávinnu litnum ganga inn hinir, sem
eftir eru, o. s. þv. annar hlut: antsvættinn þriðja hvert ár.
Um endurker. og undanfærur undan þess, at tala við borinn. og
um miðmáli egn lögnat: borinn. gjalda fyrir. : 47. gr. tölup. 415
1872. — 3 3 þess.

3 þess. 33: Til þess at fulltrúavættum vætt: gert á antsvætt
landi. í þessum. at $\frac{2}{3}$ antsvættum B. at fulltr. atal þessum siglunum. og
landi.

Stjkr. 9314 og 15. 1889.

Sigurður Stefánsson bar fram frv. til laga um
bresting á 14. og 15. gr. stjkr. og 18. gr. laga 14. sept.
1877 um kosningar til alþingis.

Skv. 31 skuldu á alþingi eiga set: 36 fjötbjörnsir
þingmenn, og átta 8 af þeim eiga setu: 2 d. en 2 d.
u. d. - Skv. 32 var 1 björdanum beth við hin fyrri:
Akeruymi og 3 safnti. Skuldu svo sum björdanum
björa 3 þingmenn, önnur 2 og sum önnur 1 hvert.
Skv. 2. 451.

Sig. St. vitnar við 1. um. málið: frv. á ritanta
þingi og yfirlýsingar landskr. þá. Síðan hafi og
fjötin látið vilja sínu: ljósi á þingvallaferdi og
undirbrenningsfundum undir þing þá um vorit. Þat liti
sit fyrri, at fjötin hafi ekki á mót: at vera þann kostnat.
sem leit: af fjötlagum frv., og sív fyrri hinni vilji þess
kostnatinn að ekki ást. til at rjúga henni um þessa
þess. Vitnar í fyrri röð fyrri fjötlagum frv.: 2 d.,
og tekur einum fram, at estilegt sé at öskir
fjötaminnar má fram í lagafrv. formi. ^{Stj. haldi 2. gr. og 3. gr. um} Látur um
þessum björnum flokk, og gerir þat „ af þess, at slíkt er
er abagnat um land allt, en eigi af þess, at þessum björnum
menn þessu ávalt fram sum andstatur flokkum hinni.
um fjötbjörnum, sé af þess, at þess þessu fram andstatur

allri gótri lagarmít; þeir þu þjarni; þeir kafa oft átt mikinn
 og gótan þátt: í gressum þarflegum lögum. En einhver
 veiginn hefir þat viljat þannig til, at: öllum vorum
 meistar á hessa málium, og skal og sérstaklega nefna stjór-
 málit, kafa þeir þarmit fram gegnstatt vilja þjótar-
 innar". Þetta sé statvegd. B. 1046-1048.

Landsh. sér elski ást. til fjölgunar þess, og elski
 sé fólks fjölgun landrins slík, at þeim gefi: ást. til
 fjölgunarinnar. Ást. sé og þess, at fj. kj. þess. geti
 átt veit: í meiri hl. á þingum. „Eg get aldrei þannat
 vit þat, at atkvæti: þess fj. kj. þess. í e. d. sér
 elski einu gót og heil fjöðunnis, einu og þess fj. kj.
 þat vill fremur þessum vit, at málium sé flautrat of
 þess í deildinni, og þess hit: vadd, þótt þess þess at
 vera í þessum; þat þess þess heil þess þess
 at máli hefi: veit þess þess þess þess þess þess þess
 þess þess þess, at þess gótan þess: í e. d. - e. d. er
 vadd þess til at halda: vit m. d. þess þess
 veit: þess vera nokkurt fjöðrat, og þess þess er sé þess
 þess best, at fj. kj. þess geti: þess þess þess þess
 þess, þess at þess er elski þess þess þess þess
 þess, og auka þess þess þess og þess, og þess
 geta þess þess þess þess og þess þess þess gót

Stj. skv. 99 14 og 15. 1889.

í brif á frögnun málaunn, og hlafa einmitt gert þat.
 v:ðnar: „at einn af „höfðingjum“ stj. skv. barátt-
 unnar hafi fallist á: a. d., at öll a. d. skuli vara
 lag. kj. B. 1048-1049. Hg. kj. þun. sé einn í löðvir
 og fj. kj. þun. af slaki í löðvari, og til hlafu laust at
 stj. segji á nokkurn hátt at hlafa á brif á atker.
 þeirra eta samur þarvingar. e.

Þeir þingmenn talar þv. komu af seint fram. A mót:
 þun. fjölgum. þun. þegar: þat flesta hléini at hlut-
 fulli en unnavistatar. Mjög erfitt at þá þeir góða þun.
 talar sig samunala atatal: þingum þv. en þun. vent:
 þá at komu fram: öðru þunni. B. 1049-1050.

Stj. stj. segir um tilh. ^{me:} þ. d. um at 12 hg. kj. vent: :
 a. d., at þat sé „sá mest: ískapratur, sem og hafi rét
 til á þing“: Í sinu kjördani sé talið, at þ. m. sé haldur
 þeir. a. m. k. vilji menn þat þrafjörður vent: kjördani
 þun. sig. - þá landsþingum af þil. hafi a. t. v. slaki
 fjölgat, þá hafi hlut föllin milli kjördanna varðat
 svo, at til þess vent: tillit at taka og breyta
 þun. tölu eftir þun. og þá fjölgu þun. samur. - Alm.
 sé þeir slaki var unnavistatar en unnavist. a. m. k. þunni
 þun. slaki þun. þun. at velja þá þun. en margu. þun.
 fjöldi þun. megi slaki þun. samur nit önnur lönd,

vegna at stötu minnar. - þessi leit sé vaxt sýgl. vegna
 státtfestingar regjunnar á þess. ritarta þings. B. 1050-51.
Þor Þóroddsson segir, at þol. vart: alveg hinga svo-
 hölluðu milli stótt, sem leja stóttþingum sé hin eigin-
 lega mentata stótt alþingumanna, og vart: þá þá
 þingumanna þess, en hinga vegar þá: alm. vaxa
 mentum til at velja góta og þáfa menn vaxa þess
 til. B. 1052-53.

Þor Þóroddsson vill at þetta mál vart: algr.:
 nauvarni vit stjórn. ^{annars samunna la. andab. og þ. þ.} B. 1053-1054.

Sig. st. á réttir stöðum sína: "þat er vaxtan úrvart:
 þess þjóttina, at þess at auka útgjöld sína, en þjóttin vill
 þá halda þess til þess, en at láta sína þá þingumanna sporna
 vit þess, at þess vart: í þess mál est: þess þess þess
 stjórnina og þess þess þess þess." B. 1054+1055.

Þor. Thomsen er þess þess þess, þess at þess þess
 at þess vart þess þess, at þess þess þess þess þess
 þess þess en þess þess. Aldrei þess þess þess þess,
 at þess vart: þess þess til þess þess. & þ
 þess þess þess þess þess. þess þess þess þess
 & vit þess. Þess. sé þess: þess þess og þess þess. 1055
 Þess. þess. til 1. umr.

U:ð 2. umr. segir Sig. st. at vit þess þess þess. sé

Stjór. §§ 14 og 15. 1889.

farit eftir mannfjölda: sjáslánum og farit eftir
 réttum hlut föllum. B. 1109. Fro. samf. til 3. umr.

U: til 3. umr. talar Ólafur Þorsteinsson á mót: fro. einbein
 út frá því sjávarmót: at þat mót: til fjölgunar fam.
 sem hefur af ginsum ást., er hann tekur upp, er
 mót fallinn. "En hvar þar vitvikan, at störfur eru yfir-
 höfud ástis svo mýrg og fjölbreytt, at þar eru þing-
 mánnum afvaxin, þá virðist liggja nær, at ráða bót á
 því með lenging þingtimans, er með fjölgun þing-
 manna, og einn fremur með: hafa prófráfrd til at
 koma þar fro., sem koma inn á þingit til þess at
 þarri fro. góti hlýpt at, og þar sem koma gótu
 þetta undirbúin." B. 1115-1117.

Sig. St. segir, at ást. þarri þar. sé samsetning e.-d. og
 hafi þar ráða D. B. V. verið utan málafurris. Þvíst sé at
 stjór. mái nú fram eta stj: fallist á hana, og verði þar.
 at ath. þessar greinar sjálfstætt. Þótt. ne.: e.-d. hafi
 kvist sig hvar mest til at koma fram með þetta þar.
 Slappilegt sé, at sem flestar stéttir landsins hafi fullt
 hvi á þingi og at þar mót: þar., þar sem sko. þar
 2 kaupstætur þá: nýja fulltr., af mönnum sé alvora:
 at koma verðurvartittinn upp sé næstskyldt, at
 hvi hafi einbein fulltr. á þingi, enda mundi þat og eta

p881 21 20 11 88 22

(aukað þekkingu þingmanna á yfirsum vershunar máli. —
 Stj. velji nú kgl. þing. í samræmi við sína skat-
 unni, og sé þessi þátt alls ekki liandi út af fyrir
 sig en þátt hlöf: í för með sér nauðsyn á brt. e. d.,
 þar sem hún bjóti menn er fram fylgi þessar
 skotunum en ekki fjötunum, þar sem stjórni
 og fjötunum mest á. B. 1117-1119.

Stj. þing. þykir nokkuð langt sött að bera 4 þing. við
 í n. d. til að heft sé að auka 2 við atkv. tölu þingj.
 í e. d., og þar þátt: aðra átt en þing. 1887, er þáttatí:
 þing. í n. d. — um afstöðu kgl. og þingj. í e. d. sé
 þátt að segja, að venjulega blandið atkvæði þeirra
 þingmanna saman, þannig að þeir gefa atkv. hver
 með öðrum og á þessu þingi hefur þátt ekki
 þátt fyrir nema eitt sínu, að kgl. hlöf: haldið
 saman í atkvæði á mót: þingj. „En þó svo væri, að
 hún kgl. stæði fyrir framgangi mála, þá þykir
 mér þátt ekki sína skatleat, sína og ef hún átti sér
 státt, að vanþægint væri og illa undir hún meður
 fram að ganga, enda er þátt atkvæðingum með
 trúskiftingu þingmanna, að gefa fyrir slíkt, og er
 e. d. sína þing atkvæði í haldstefnumi. Ef
 þessi stefna er rök, getur þátt auðvitað þátt fyrir,

Stj. skv. 93/14 og 15. 1889.

at gótt mál mái skli fram at ganga; en þat þykir mér skli eins isjærvert, þvi at gótt mál komast fram með tímanum; þat er atvins um skundar sakir, at úrslitum þeirra verður þrestat". B. 1119-1120.

Sigisti Sú tala þm., sem hefr er þarít fram á er eftir áskoran frá þingvallafundinum. At. D. Br. at afstada þgkj. : s. d. sé gótt til at hindra framgang skatlagra mála, hverfi alveg, þvi at framgangur málauna verði betri, en kvættarnir verða meiri, og sé þvi stj. meir liandi ef þeir syngi þessu þm. stat þestringar en þm. : þyrra, en þv fram á at þakka þm. : s. d. og get. verit, at þgkj. verði með góttum og þerflagan málaum at lokum, svo þm mái einhveru tíma fram at ganga, en "tíminn sé þvingar" og munast get. um þann tíma, sem andrótur þgkj. get. þafit málin aðla þess sem þat sé skli afgild vegla, at lögin verði þvi betri, þvi lengur sem þm hafa verit á döfinni. B. 1120-1121.

Landsh. Alveg ástatulænt at segja, at þgkj. þm. hafi spilt framgangi á hugamála þjóðarinnar. Stingst, til hafa þm ávalt verit : minni hluta og þvi skli tíni getat ráttit úrslitum meins máls. Notuð er, at þgkj. hafi : nokkum máli þarít fram sem flókum

menn : endurskoatum stjór., sem þeir höfu verið
 eindregit á móti, en þat einungis eitt mál. Sjá
 megi og sama, at þeij. þen. hef. þefst fram með einu
 miklum áhuga og fjökj. menur þeim málum, sem :
 vaxur og verur eru gagnleg fyrir landit. - Þaust at gera
 mót fyrir og byggja á, at stjór. og fjöt sé tveir mál-
 partar, sem eigi : sífeldri þarættur. Stj. hef.
 fullan vilja á þefgja fram öllum þeim áhugamálum
 fjötuminnar, sem æti mitat til at elka fram fyrir
 og byggja landinn, og þat sé mjög heituleg þærning
 at stj. sé fjötinni óvinveitt. B. 1171-1177.

Sjá. St. Stj. lítur á málin frá annari hlið og er
 óþunna landskættum og fjötkættum Íslandinga. Háms
 má ginn önnur mál en stjór. þat : á rätgjafar þingum
 og löggjafar þingum. B. 1177.

Landsh. Stj. veður engu máli til lyfta áður hún þefur
 þeigitt um þat till. frá embur. þer á landi og á þer
 röðsend. Stj.-St. elki vit, öðru máli at gegna, ef
 sammat yrti, at hún þerí ofan : till. embur. þer.
 B. 1177.

Sjá. St. Aþyrdin er : Gæpurnanna. - Stj. og þærnar
 lítur á þingj. þerí auk stjór. málinu lagit á móti
 laga skóla málinu, undir skrifit undir ísl. t. x. t. a

Stj. skr. 9314-15. 1889.

laganna, ein þeim á rötgjafan þeirgerum. enn fremur
 má nefna fiskiveitamaðlin osfrv. B. 1123.

Landskr. heggskólamálit og fiskiveitanna er
 óhappileg dæmi fyrir Sig. St., því að bskj. hefi
 einmitt verið með landskólanum og fiskiveitamaðlin
 B. 1123.

Sig. St. tók þessi dæmi til að sýna, að stj. fær
 ekki eftir vilja þingmanna. En stj. tekur ekki tillit
 til þess hvernig þeim er um þetta. Þeir leggja til
 landsmála vanna, og eru þá enda lík líkiskandi
 til að hvern veigi betri menn til þingmanna en
 þjóðin sjálf. og þá drögum nið skilvert nið gildi
 þessara þanningsþanningsa. B. 1123-1124.

Páll Þorláksson bskj. hefi ekki verið einn á mót:
 stj. skr. heldur hefi nokkura af þessum með sér. Allir
 bskj. hefi ekki heldur ávalt verið á mót: stj. skr., t. d.
 1885 og 1886. - Talar að öðru leyti um stj. skr. þv. í heild
 og málin með sambandalagi B. 1124-1125.

Fr. v. samf. með 17 samfél. atkv. og sent til e. d.
 19 e. d. var fr. felt þegar við 1. umr. ein ummætra
 um þess málsins með 6 atkv. gegn 4.

Stjórsl. 1891

Fyrir n.d. lögðu Ben. Sv. og Sig. St. frv. til stjórklaga um hin sérstök málafni 'Islands, sbr. 6.128, og var það frv. samhlj. frv. því, sem n.d. samþykkt: 1887. að því undanteknum, að 2 málaförin §33 slept og ljústa hin svo: „Enga skatta eða tolla má innheimta, fyrir þjálfög fyrir það tímabil eða samþykkt af alþingi, og hafa öðlast staðfesting“, sbr. 2.26.

Þar er skilnaður málur hin ljústa því svo:

§20: Af alþingi eiga setur 36 þj. þjórnir meður. Skerping þeirra gildir venjulega fyrir 6 ára tímabil. Stytta má tímabil þetta með lögun. Dægi nokkum eða því frá af þessum, sem þessum eða til þingsetur, metan á þjórn-tímanum stöndur, skal þjórnir meður: hvers stað til þingsetur fyrir það tímabil, sem eftir er af þjórn-tímanum.

§21: Alþingi skiltist: tveir deildir, afri þingdeild og natri þingdeild. 3 afri þingdeild sitja 12 meður, er þjórnir skal um land allt eftir ávættum þessum, er sett verða: Skerpingarlögum um: 3 natri deild sitja 14 þingmeður þessum: þjórnir meður. Tölu þessum má breyta með lögun.

§22. Skerpingarvætt til alþingis hafa:

a. og frv. (venjulegum.)

1981. undg. 12.

§ 13: Hjörögundur til alþingis er hvar sá, sem hefur
kossingarrétt skv. því sem mi var sagt, af hárum:

1. skali er fægur annars vikis sta er: fjórir v. fars.
2. hefur a. m. k. stíttur 5 ár verit: löndum þeim í
mótarvölfunni, sem liggja undir Danaveldi.

Hjörögundur til e. d. skal þá bændit vit 35 ára aldur.
Hjóra má þann mann, sem á heima utan björdanir,
sta hefur verit innan björdanir skemur en eit ár.
Hætt lögeum má verita þann kossingarrétt og
Hjörögundur til alþingis.

Háskamari verður um kossingarréttar mæta seltar.
kossingarréttum.

- - - Ex. 13: Bænditgjafi getur rofít atva sta
kantar deildir alþingis, og skal þá stefna til meina
kossinga, atva tveir meina er sá bitur þá þá
þingit var rofít, og skal þá stefna þinginu samur
aftur mæta er eftir at, þat var rofít.

Skv. § 71 skuldi „alþingi“ rofít.

Skv. § 128 ff.

Háskamari, sem málit var þingit: m. d.
best: til at samþ. þv. öbvt. at öttur en vit § 17 þv.
bráttab. l. 1) skuldi þat þessari málsgerin.
„Þráttabýrðar þjálög má þá aldrei gefa út. Hæ hefur

Stj. slv. 1891.

alp. slaki samþykt fjárlög eta þau hafa slaki mátt státt-
festingar, og gilda þó fjárlög þau, en þingit hefur ritart
samþykt. slv. t. 206-208,

Ein stakinn þingmenn báru fram gjósur burt. ~~þ~~ þess
er hér vortan beint um þessar:

Páll Briem lagður til að við § 13 lögst: „þó má
landtjóni hveruga deild alþingis rjúfa sín samþykktis
mennar. Því að hann hefur stöpt reglulega alþingi
saman, eta þótt er saman komit slv. 24. gr., því
er alþingi hefur saman verið 10 vikur.“

Alftan við § 14 lögst: „Eigi má gefa út brátabrögð
fjárlög því þótt fjárlögstímabil, er fjárlög eru sam-
þykt af alþingi.“

§ státt § 20 komi nið § svo hljóttandi:

„A alþingi eiga seta 36 menn. Alþingi skiptist: tveir
deildir, afri og netri þingdeild. Í afri deild sitja 12 þing-
menn, er 24: netri deild. Tölur alþingismanna og tölur
þingmanna: deildum má breyta með löggum. Alþing.
i n. d. skulu komur af ríðisnefndum, 3: hverja
ant.: Alþing. i n. d. skulu komur: bjóðdum.“

§ státt § 21 komi nið § svo hljóttandi:

„Blossning alþing. gilda reglulega því 6 ára tíma-“

bil. Stytta má tímabil þetta met lögunum. Þessi nokkur
 staðir frá af þeim, sem komin eru til þingræðu,
 metan á björtum stöndum, skal bjósa annan í þess
 stað til þingræðu þegar þá tímabil, sem eftir er af
 björtum annum". Sbr. G. 256-257.

Índrit: Zinvarson og Þórunn Halldóttir - vera þann

þessan birt:

1. V:t 9. gr. 3 stað: „netri deild alþingis“ komi „alþingi“
 (sem áberandi í ritgjöf).
2. V:t 13. gr. 3 stað: „áttvaða deild alþingis“ komi „alþingi“
3. V:t 19. gr. 3 stað: „netri deild alþingis“ komi „alþingi“ (naka-
 kappgjöf ritgjöfa).
4. 21. gr. ort: St þannig: „A alþingi sitja 36 menn, 12, er
 bjósa skal um land allt, eftir ábættum þeim, er sett
 verða í þingráð lögunum, og 24 komi í þingráðum
 landsins. Tölu þingmanna má breyta met lögunum“.
5. V:t 23. gr. 3 stað: „þinggjafi til s.d.“ komi: „þinggjafi til
 þingmanna um land allt“.
6. V:t 26. gr. 3 stað: „hvar þingdeild“ komi „alþingi“, og í
 stað „hvar þingdeildin þeir sig“ komi „alþingi“ (Frumberg.
 þingmanna, at lögunum, samf. og ávörpum)
7. V:t 31. gr. 3 stað: „hvar þingdeild“ komi „alþingi“ og í stað

"Alþingi má eðki" og í stað "Þingdeildar manna" komi
 "Þingmenn" (upphættur v.ð tala mála).

17. v.ð 45-gu. Í stað "Þingdeild" komi: "alþingi" (vísun til stj.)

18. v.ð 46-gu. "beggja þingdeilda og hins sameinats" og
 artin "sta þingdeild sin, er hlut á st máli" falli heurt. (opin-
 berir fundir).

19. v.ð 47-gu. Artin "hins sameinats" og artin "og
 beggja þingdeilda" falli heurt. (Þingskipt).

20. v.ð 48-gu. Í stað "öllum þingmönnum afri deilda"
 komi: "17 m.önnum" er alþingi heyr til fers af-lægt"
 og artin: "Endi bjóttu meistar á máli stæður:
 landsdómi, halda þó afri deildar manna saki: minn!
 dómurinn" falli heurt. (Í skipun landsdóms).

21. v.ð 49-gu. Í stað "meðri deild alþingis" komi
 "alþingi" (Í heyrnum mállum landsdóms dómur).

22. v.ð 71-gu. Í stað "beggja þingdeildanna" komi
 "alþingi". (brt. á stj. v.)

3 br. 6. 257 - 258

Atmen brtt. skifta eðki máli.

Stjór. 1891

það er fyrst við 2. umm. : m.d. at umm. smíast. þá
 útskýrt at lítlu leyti, um þess atviti, er þeir vanta.
 Nál. vikur heldur ekki at þess.

Fransur. Þess. Sv. talar um, at mennir telji hálfrætt
 at fara valdið um : landit meira en þegar sé, því þá
 sem þat sé, því betur sé um við þess, segi þess
 menn. En þat sé ekki at þess, þó þá, vantar sé heimild
 at skipta landit jöfnuá sé, at með því þess stjórna-
 böðla um : "Ísland." Vá viljum þá stjórna og valdið
 um : "Ísland, ekki til at koma fjötina, þó þess meira og byggja
 á kröftum þess árs og stórkvæði, heldur til þess at efla
 kröfta þess, þá þess þess og gífur böðla : einn orti
 at vinna samur með ein dögum þess, þess til við þess
 ar og blámenur á öllum lífsgögnum þess, þess sem
 lögun, og lögun sem þess, þat : líkamleg og andleg
 tilletti. Þess lögun stjórna. sé um þat tryggja oss. En
 þat er heldur ekki meiningin á þess lögun at grótturja
 þess at þess meira með stjórna. skrifregiment. at þess skrifvaldi,
 þ. e. a. s. ofurvald, fjötvar, skrifregiment og hrikullar
 alþjótt, heldur fjötvaldi, sem helst : þess með fjötvaldi
 stjórna, sem vit og vill þat, sem til landsins fjötvar þess.
 Vá meira þess þess þess, at : þess meira liggur andi sam-
 leitans, sem þess meira þess og fjötvaldi : rétta átt

1981 . . . 20773

enda fött fögull sí. Þóttum þessa enda verða allir að
 hlýða, og að lokum, fyrir áta seinni, að leggja sig fyrir
 konum. Af þessum enda verður sí stjörn at leitast, sem
 sambotin er sönnun lands og fjötur förfum, í sam-
 minni við þá stjörn, sem leggan átt hepp í at fullnægja
 þessum förfum, nær fjötur sína sönnu markumit, í
 og í þenna hátt kemur fram sí firsgrat-stjörn
 áta fjötstjörn, sem þetta frumvorp skiptar og
 lögtruggin: ^{B. 478-479} þetta alm. grunder. atv. Síðan vikið at
 ein at. atv. og brtt. — Um brtt. Páls Br. segir þann.

Þótt þat gletti sig, at P. Br. haldi ekki lengur fram
 sönnu skotum og í hátt at fagra, á skiptum e. d.
 "þá áttu stjötugir þarlar, at mun eldri en eg og
 minir líkar, at eiga seti: í e. d., og þat til dætur,
 hvat dæfir og dafur: enda sem þeir veru ortur.
 En á mi ekki veskingu e. d. at ganga frá síni plágu
 til annarar, eftir þessari uppið. P. Br. ? Eg sé a. m. b.
 ekki meina venumlega fjötlega tryggning: at sjúkum.
 bjósi þam. í e. d.; þar eru lægsta, stígt: um botvald-
 ina og í þar eru sí: lagi þessir menn, sem dug-
 lagi eru: meitarumábum og láta mikið til sína taka
 þeirna: leitast. Eg sé ekki at meg tryggning sé fyrir, at
 þessir menn sí fullvel fallur til þessa þýðingar-

Stjalar. 1891.

mikla starfa. Sá: lagi sé og elki sína sinni varhafi's sína
 mikla tryggings: þvi, at sjálfnefud ein bjósi menn: e.d.
 alþingis, eins og at allir kosningar þeirri menn i sjálf-
 félagsinu geri þat. þvi at þá greiða þá atkæmt: þvíst og
 fremst allir þeirri sönnu menn, sem: sjálfnefud ritja,
 og auk þeirra svo margir fleiri. Ég skota meilit svo,
 at þessu réttur sé réttur, sem þeirri til þessu allri
 þjóðinni, og þar eigi engi mikilhit: at hafa. Ég skota
 þessu þessu þjóðkosningar bestar, og og framfylgi þessu
 þvi fremur, sem allir vita, at þat er ságuðagur sam-
 leiki, at þjóðin vill helst bjósa þessu sína sjálf.
 Ég vit at h. deild mun þessu við grein: ritinu Andvara,
 sem ritet er af manni, er allir vita þessu byggindi og
 þessu þessu: i þessu tali þessu þat strax sína atal-
 gallan á þessu meigildandi stjalar, at elki skuldi
 þessu mennu þessu e.d. af þjóðinni sjálfri.
 Þessu þessu sem mi var sagt, gat me. ómögul. þessu á
 þessu atv. þessu.

Þessu þessu þessu S. E. og h. K. þessu þessu... varta
 þessu þessu. Þessu þessu þessu, at þessu þessu
 þessu þessu þessu, at þessu þessu þessu, at þessu þessu
 þessu á þessu, þessu þessu þessu og þessu þessu. Ég me sem
 þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu. Þessu þessu þessu

1881. Indg. 22

hefir þegar staðið allbergi, og fjóstin álitur hana þessum
 kost en gæla. Tviskiftirgin hefir þat augnamit, at
 tryggja hóflega framsókn og vandlega iðuegum löggjafarvæl-
 anna, og þat verður veir at játa, at þeir hef: hin marg-
 oft mátt. þat er þeir mjög vanvitarvert, at ganga niðr inn
 á svo stórkostlega breytingu. Áður ogvísi, at breytingin
 vægðin: afleiðingum sínum ávegð álygðt landsstjórnar-
 sinnar gagnvart alþingi, þeir at eftir þess. me. sé atlast til
 at álygðin sé tryggð með politískum dainnstól. En þessin
 er mjögulegt at atlast til, at þá þingið bjósi menn af: laust
 : þessum dainnstól, þá get: þeir þessat öllum politískum
 stefnum og breytingum og áttat sig á hinum nýjtt ströum
 tímum, um leit og þeir eru at fara afan: í gröfina. En þessin
 er þat líklegt eta jafnvæl mjögulegt, at þeir get: þessilega þessat
 með þessum og anda þess nýjja tíma, þegar þeir halda: aðra átt
 þessum löngur hitins tíma? „Eg veit at þess. hefir verið þessin
 þessin: gáðu skyni og sé þessi getur þess sagt þessat, at þess,
 þessat einskifting þessinginn suertir, nýjji sér til vinnu.
 Þess víska þess ekki þess laust, at eg get: séð, þessin þess
 hagkerandi stjórnarökunum þessin þessin: þessin
 verða á þessandi öllum, at eg veit at þessandi þessin-
 slóðir þessin þessin þessin: þessin þessin og
 vandrögn þess tíma“ þess. B. 485-487.

Stjórskv. 1891.

Landsh. eta sami ráttgjafi vildi e.t.v. taka þátt í umm. um,
 geta mi verið undir meðfært þingmál á 2 stöðum í einn.
 Meun mundi segja, að með einni málsstofu mundi sáðlín verða
 var in gætt: gætt og var undirbúinn. Til að slá vannaþaga við
 þessum hlafa 5 umm. verið tekur upp. 1. umm. getur endast
 þegar nefnd er skipuð, 2. og 3. umm. mundi svara til 2. umm.
 mi, 4. umm. mundi svara til 3., og við 5. mundi frv.
 annað hvort felt eta samþykkt, ein þess nokkrum hrt. bannuð
 at. - Ekis og fjúrn bannuð. er mi, þá hlýgt er það at vera
 maldant undan lagt, at einn þann, e.t.v. sá, sem síst er
 til þess var, getur ráttit úrslitum í e.d. á málts við
 þann ska 2 hina bestu í n.d. eta n.d. alla saman.

Málin mundi betur mald: einni málsstofu. Umv. munduð
 at líkindum verða meini er mi, þar sem hvort málið
 á fatur ötu er stundum samþykkt alveg umráttalaust.

- Varit geti, at þann sv. hafi rétt at mald um at þetta
 fjúrn bannuð landshómsins sé óþykkið, -- -- er og
 legg einmitt áherslu á, at þeir ann þannir af-laukt, og og
 bygg, at þessir menn verði einn þykkið valdir til at skipa
 landshómsráðgjafinn einn og e.d. er mi. Til e.d. eru menn mi
 átt vikat þannir sár: lagi með tillit: til þeirra politísku
 ástannan, en slá: með tillit: til, hvannig þeir mundi
 þella sat: sít: landshómsráðgjafinn. Eg átt það fremur

best en löst, at til landsdómstóls réi komni man utan þings-
 þeir enn þá ekki eins gripni af lagdómnum en ráttgjafu
 og þeir sem sitja á þingsi. Þar. Sv. lagði áherslu á, at
 dómendurinn gæti at fylgja met í politik, en þat er ekki
 nauðsynlegt, þú þegar sama skal, ventur þessi dómstóll
 eins og allir, at fara eftir þú sem kemur fram í sölu
 og vörn; hann ventur ein og atvín dómstólar at fylgja
 megalumri: "Dæd man est in actis, non est in mundo."

Þútt þútt þessa lrt. hefur stj. neitunarvald sitt óskert
 og getur þútt þú til at koma í veg þútt, at þing, sem
 er atvín ein málstofa, geti fremur en við halt af
 flýttis- og flýttvæðilega lagaáttunngu.

Þakklátur Þar. Sv. þútt þat, hve "þúttleza" hann
 hefi þakkt þessum lrt. sínum, þútt hann væri þútt
 málstofu. "Ég vit nokkinn viðvalend hann, at hann
 vildi ekki neyða mig, sem er sinna gættur þútt, til at
 sága ortabætt þútt, sem er einn af öðrum þútt. Þú
 held og ekki, at þetta sé eingöngu af þútt: til mín, heldur
 einnig til hans sjálfs, sem inn vörn réi þútt fyrstu
 lrt. vitarbransa þútt málstofu sína á þingsi met sinni
 málstofu. Þútt Sigurðsson sagði mér, at þat hefti
 mest megin vinnu sína ávagnar óskar einn
 einn at þingsmanni, réi þingsmanni var mótan in

Áhrifa vaturrisla, að tvar málfstofur voru myndatar hér, en þessi mátur hefð: fylgt þessum svo fast fram, af því að honum var þannig sagt um fyrirkomulagitt á Englandi. Hann kemur erður og hefð: lesit um stjórna-
hætti Englandis, og þeir tóku hann slæga fanginn."

B. 505-508.

Skili Thoroddrer varir abbi um fyrirkomul. e. d. slv. 4. no. eða brtt., heldur um næstgyn stjórnbótan alment og mótoppunu þá, er fram hefð: komit gegn málfnum landsmanna, er hann segir: „þessi mótoppuna hefur fyrst og fremst komit frá h. e. d., sem oft og mörgun minn um hefur hindrat hér helstu framfarumál vor. Deild þessari er svo vísdomslega fyrirkomit, að hefurinverjum af full-
trúnum er stjórnbjórnun, þ. e. stjórnamannar trúnað-
menn, og þegar hér illu forlög hefu lagat því svo, at forsetinn væntir í fjötbjórnun flokkanna, hefu þeir notat flokksafli sitt til þess at hindra, at þess áhugamál fjötbjórnun, sem stjórni er eindrent, fangi komit til gagna hans hætigan þanniginsins“. A man stanni þröskuldu sé þá stj.: í Danmörku gjölf met laga sýngjannar vörðinn á hefð: til þess at agra og heita ^{ef} h. e. d. hefurinn hefu sig vort á vörðinn á vortinn um, af eitthvæt þessi ógætelt frá hefur slátt ut gfr þollinn. B. 512-513.

1981

Þann 10. ^{sevið hefi viljast sýna at} þá hófa megi frá vísnu sjómanni: gín:skapt t:il met-
 unahingun t:il B. E. þá virtast sér þar ást. eigi nágar t:il þess
 at þellvanga svoa hinu niðverandi skipun þingans, met þvi
 at þessi skipun sé komin svo þort inn: metritund þjóðaminn.
 Þegar mesta áherslu á, at engun raddir hef: heyrnt frá þjóð-
 inni sjálfri, er óski sérstaklega þessara þot. „ Ég min: at
 þess 1873, at Þaragar sál. Thorsberg kom fram met þvtt.:
 líka átt og þetta, og þá voru þot atains þáar raddir, er studdu
 hana. þá voru þar helatar ást. gegn þvi þynirbannalagi takman
 þvann i munn. þ. á. m., at manni tryggging væri þynir þvi, at
 málin gætu betur og frá fleiri blitum i hugset og redd, ef
 þvæ þingdeildir hefðu málin t:il metþvottar. - sérstaklega
 þegar þingmenn væru þvaddir t:il þingsetu: hvarvi þing-
 deildinni þynir sig eftir mismanandi reglum. - Meun
 votta at jöta þot, at þot er talvottur munur at bjósa
 12 meun, er i þvöta skilningi svo þingmenn als landsins,
 meun, sem vit þot hljóta at votta óháðir allri svo-
 kallati hvarþvöpolit: k: þitt er talvott annað, at eg þvi
 t:il þinga manur met sérstöku tillit: t:il meins þjóv-
 dennis, þvi at þitt hann sé jafn þvamt þingmennur
 als landsins, vottur hann þá afirlega sérstaklega
 þvann. þess þjóvdennis, sem hann er kominn þynir.
 Þot er satt at vísu, at þvi á landi er engin statta skipun

Stjór. 1891.

sem stædur. En vitum vér þat, at svo muni verða um aldur og af: Eða, hvernig skyldi geta stætt í því, at vér aldrei ættum at geta fengið borgarastétt, sem landit má þá svo sátt sakna? En þat saki einmitt af því, at vevslunarmanna-stétt vor er svo stá svo? Þetta getur breyst og hlýtur at breytast af næstsyn tímans. Eg vil eigi þar met sika, at hér á landi komi upp stéttaríger, stærku stéttaríger. Nei, eg síka þess þvert á meti, og vona þat, at allar stéttir á vörum landi muni sjá lag sínu mestan vit þat, at vinna saman eins og brætur til sameiginlegra hagsmuna fyrir land og fjöð. A litur „ögat:legt“ at ganga at skilum bert á skipum alþingis.

Vit s. landsdönnun er þess at geta, at hann skv. frv. á at vera politískur dómstóll, og sem skilum verður hann: hvent skilt: at taka tillit til, hverjar hinar politískar þvingunir og málavextir eru. Ef t. d. höftat vori þess þess mál á meti: vátgjafa fyrir meðferð hans á þá landsríver, þá gæta dönnarinn at taka til greina þess stíla, sem eru fyrir landi, og verða þá at kafa þeglt met þess hinar politíska lífs. Fyrir þessum er skilum hinar sama þvinging eftir brtt. og heldur skilum fyrir at: landsdönnun sitji þáir lögfræðingur, so gefa „garant:“ fyrir óvilhollum dönni á brtt við þann dómstóll, sem frv. þess þess á.

"það er ekki alveg rétt, sem J. E. sagði, að það hefði verið þess. Þess vegna, Páll Víðalín sá, sem hefði verið valdur að því, að það væri ofan á i t. l. hins vátgefandi alþ., að kafa þessu heildir alþ. s. V. í t. vorum margir, er töluvert um samur um það, og var það af þessum ást., að oss fætti eigi nóg, að alþ. þessi löggjafarvald, heldur vildeum vit tryggja það, að alþ. þessi vel með slíkt löggjafarvald".

Vill eigi tala "biturlega" gegn þessum brótt. v. ljót bandi á, að brótt. um nokkurt "opt: mist: ískar" (sic!), og það sé eiginlega hulið i t. manns brók, þvert þess munni geta ort: t. l. þessingja þessir þetta land, eftir því sem til berur að laga er fram líta stundir. B. 516-519.

Undir: Þinnarson "Þess. þess. gat þess áttan, að eg hefði þess með það af egyptur: stóðskurum" (sic!) ást., að alþ. átt: að vera ein málstofa. Þetta get og ekki alveg þess af mér, er áttalst. er reglur í Danmörku, sem er þess sangle, að þessir þess munur þessara einu málstofa þessir þess munur. Þessum þess. munur þess, að polit: átt áttand þess þess áttand og i Danmörku, er mjög er þess vit, að þess get: ort: t. l. er þess átt eftir átt öðrum reglum er i n. d. Áttalst., að þess landit þess i heild sinni, þess þess þessingar öðrum vísir er

Stj. skv. 1891.

Þegar einstök björdani bjósa. Stjórnin bjósa þá
 menn, sem þeir list best á: þann eða þann svipinn,
 af þeim sem vól er á, en landit bjó þá, sem kemur
 þann um allt landit. — "Öll líkindi til, at af alþingi
 heild sinni st: at bjósa: landsdómnum, þá mundi ^{afinlega} þá
 vanda vel sitt, og bjósa helst utanþingnum, framir-
 skarandi lögfræðinga, eða þá, sem áður hafa verið
 þingmenn eða ráðgjafar. Gæddur at þetta gæt: skali
 verma en þá landit í heild bjósi til e. d., þá mundi
 áhersla lögfræðinga skotum þeim helstu ^{á landsdómnum}
 í löggjafarmálum en skalt tillit tekið til þess, hvernig
 dómur þeir mundi varta. — Þegar þá séi at þess
 í forseti: stjórnar ^{sem er þorinn af þessum, sínum á þingi} tákist miklu betur en á
 forseta Bandaríkjaanna, sem er þorinn tvöföldnum þess.
 Slou. í landsdóm veri vel fyrir komit, ef þarit veri eftir
 þessari evðun fyrir mynd. „Þess 30. lit: bjósi, at þá málotum
 í alþingi verur skali komnar fyrir tilst:lli síns einasta
 þingnum; myndar vonn gleivi mest þvi, og skal eg
 sígi nærja þat, at þann hafi þessit um eitru meiri hl.
 á sitt mál. „Eg er þvís á at ganga inn á, at sett vert: á þv.
 sem þann: í veg fyrir flauturslega lagasmit, af ein málo-
 stafa gæt: höft.“ T. d. at nokkur þess. gæt: komur þv.
 síns og á þv. „En þessur at gleivi þingnum gæt: þess

met tvöföldum börningum. „Én er eit, sem ég vil minnst á, sem sé, at öll mikilsvertandi mál, þó slaki skattamál og ferskaver málafri, vanna börnin under kjoisardur hér á landi, og at þann grta þvi at einn lög, at meiri hluti þeirra sánn þykktu þann. Met þessari „gænt:“ skil ég sigi annat, er at ein málstofa gæti verið einn gæt og tvar at öðrum kosti.

Slur þefur: dag verið talað ant, og ég held, at sé, sem þat sagt, sé sigi þvadderi mit þat er ég, þat er ant:it „skrifstjórn“. Ég skyldi verta þvæstur manna til at ganga einn á ákvæði og talmarþann, sem þvinnþvæggja slíkt.”

B. 5 20-5 22.

Hárus hlallþværran „þat þefur þvinnþvæggja: vabst þvinnþværran at þat vevi: vann og vevur þvinnþvæggja, næstun hlægilegt, at vev þvinnþværran þvinnþværran vev vev, skuli vitja: tværran málstofun og at þat sé hlægilegt spærril eftir utleudum þvinnþværran þvinnþværran“ - Þvinnþværran hl: sagt: dag, at vevþværran vev at spærran mit skrifstjórn. „Ég vev þvinnþværran þvinnþværran þvinnþværran hl: þvinnþværran þvinnþværran til at vit þvinnþværran vev ant. Én og vit vevþværran þvinnþværran, at til sé vevþværran þvinnþværran hér á landi, allra rist mestal þvinnþværran manna, er þvinnþværran hl: þvinnþværran hl: þvinnþværran, - og einþværran vil ég vevþværran þvinnþværran, at vit þvinnþværran þvinnþværran ant vev þvinnþværran, sem þvinnþværran vev þvinnþværran

Sfjokur. 1891.

fulltrúa sína, áta at ein máletafa á þingri mundi greiða
götu fyrir skrifstofu þeirra.

Þess. Sv. hefur misskilið till. öðkur ein landsdómur, þar
sem hann hefur: at öðkur öðkur till. væri engin tryggja
fyrir, at: honum sata löglertir menn, en dömsdómur
hinn atsta dömsdómur sína at sitja þar eftir sem áður.

B. 5 25-5 26.

Þess. Sv. viturkennir, at sér hefi hefi sést yfir (talar at
vísar um till. Þ. Þess. en þat er þessignil. þessvillu), en þat
væri ráðgjafur væri: hann at leggja engu þessu áhendu
á, at þat séu einmitt e. d. menn, sem ^{standi til at} taka ásig, sem
siga at ~~þat~~ myndu hvern politiska hluta dömsdómur, en
döki menn fyrir utan þingit. B. 5 29-5 30.

Þess. Sv. jafnar, at öðkur fyrirkomulag at hafa öðkur
þing hefi: mikil fyrir ^{sér} og, at þat mundi hafa gjöra mikil-
væga kort: en sér þessvillu og, at þat hefi: gjöra mikil-
væga galla. At þar at þat mundi öðkur ein mikil tryggja og
ni gægi ein stöngingsskaga þessvillu löggjöf, sem gjörisskaga
get: at at: á, þat get: þat þat þessvillu öðkur at lögunn fyrir
þess og flökksþess, sem: sjálfu sér væri þat: væri þessvillu og
öðkur öðkur. Þessvillu þessvillu hafa hefi þessvillu öðkur: þat
þat og þat sé fyrir sig of stöður tími til at meta
þat: þessvillu og öðkur: Þessvillu öðkur, at þessvillu hefi: